

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Oboer/5/2023                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 6409208140                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 23.05.2023                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Miroslava Janečková      |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2023:6409208140.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti povinným 1/ SEKTOR s.r.o, Banská Belá 69, IČO: 36 033 251, 2/ B. O., narodenej XX. U. XXXX, W. W. XXX, 3/ U. O., narodenému X. P. XXXX, W. W. XXX, o vymoženie 4 990,60 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 5Er/820/2009, o dovolaní povinných 2/ a 3/ proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. februára 2023 č. k. 41CoE/5/2023-406, takto

### rozhodol:

- I. Dovolanie povinných 2/ a 3/ o d m i e t a.
- II. Oprávnenej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „exekučný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) prvou výrokovou vetou uznesenia z 8. novembra 2022 č. k. 5Er/820/2009-382 zamietol námietky povinných 2/ a 3/ proti exekúcii vedenej pôvodne proti povinným 1/ až 3/ (pričom voči povinnej 1/ obchodnej spoločnosti SEKTOR, s.r.o., Banská Belá 69, IČO: 36 033 251 bolo konanie prvou výrokovou vetou uznesenia exekučného súdu z 31. júla 2019 č. k. 5Er/820/2009-253 zastavené, v dôsledku ex offo výmazu obchodnej spoločnosti z obchodného registra) na podklade rozhodcovského rozsudku č. k. RK-219/06/GR vydaného rozhodcom JUDr. Gustávom Retom dňa 20. októbra 2006, ktorým bola povinným 1/ až 3/ uložená povinnosť zaplatiť oprávnenej istinu 4 990,60 eur s príslušenstvom. Druhou výrokovou vetou uznesenia súd návrh povinných 2/ a 3/ (ďalej len „povinní“) na zastavenie exekúcie zamietol. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že povinná 2/ ani povinný 3/ námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu ani neplatnosť rozhodcovskej zmluvy v rozhodcovskom konaní v súlade s § 21 ods. 2, veta prvá zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „Zákon o rozhodcovskom konaní“) neuplatnili. Nepodali ani žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c) Zákona o rozhodcovskom konaní. Považoval preto za právne neprípustné, aby nevyužitie žiadneho z oprávnení podľa zákona o rozhodcovskom konaní bolo nahrádzané v exekučnom

konaní tým, že by bola preskúmaná právomoc rozhodcovského súdu a platnosť rozhodcovskej doložky.

2. K podaniu povinných 2/ a 3/ označenému ako „námietky voči navýšeniu exekúcie v konaní 43CoE/107/2021“ súd prvej inštancie poznamenal, že ho podľa obsahu posúdil ako námietky proti exekúcii. Súdny exekútor v upovedomení o začatí exekúcie povinných riadne poučil o spôsobe a lehote na podanie námietok proti exekúcii podľa § 50 ods. 1 č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Keďže upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnej 2/ doručené 23. októbra 2009 a povinnému 3/ 26. októbra 2009, povinnej 2/ lehota na podanie námietok uplynula 4. novembra 2009 a povinnému 3/ 9. novembra 2009. Povinní podali námietky proti exekúcii až 25. novembra 2021, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Pretože povinní boli riadne poučení o lehote na podanie námietok proti exekúcii a svoje námietky podali po lehote, súd prvej inštancie sa obsahovou stránkou námietok nezaoberal a námietky povinných zamietol z dôvodu ich oneskoreného podania.

3. Čo sa týka návrhu povinných na zastavenie exekúcie, exekučný súd v odôvodnení uznesenia uzavrel, že exekučné konanie bolo vedené na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, pričom nebol naplnený ani jeden zo zákonných predpokladov, pre ktorý by mala byť exekúcia čo i len v časti zastavená. Za neopodstatnenú označil námietku povinných 2/ a 3/, že v exekučnom spise sa nenachádza rozhodcovský rozsudok, keďže rozhodcovský rozsudok sa od začiatku konania nachádzal a naďalej nachádza v prílohovej obálke na č. 1. 4 spisu, na ktorej je vyznačené, že jej obsahom je predmetný rozhodcovský rozsudok.

4. K námietke povinných týkajúcej sa platnosti „sporného bodu 5.7“ zmluvy o revolvingovej pôžičke (uzavretej medzi oprávnenou a povinnou 1/ dňa 12. októbra 2005), v zmysle ktorého povinní pristúpili k peňažnému záväzku hlavného dlžníka na základe § 533 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, exekučný súd uviedol, že už v právoplatnom uznesení zo 4. februára 2022 č. k. 5Er/820/2009-329 konštatoval, že dohoda o pristúpení povinných k záväzku hlavného dlžníka je platná a nemožno ju považovať za neplatnú z dôvodu tvrdeného povinnými, súvisiaceho s jej písomnou formou. Exekučný súd v danej súvislosti dal povinným do pozornosti, že zákon výslovne neustanovuje, že dohoda o pristúpení k záväzku podľa § 533 Občianskeho zákonníka musí byť samostatným dokumentom a nemôže byť súčasťou zmluvy o pôžičke tak, ako tomu bolo v danej veci. Občiansky zákonník okrem obligatórnej písomnej formy, ktorá bola dodržaná v článku 5.7 zmluvy o pôžičke, nevyžaduje osobitné obsahové náležitosti takejto dohody.

5. Ohľadom námietky povinných, že na základe rozhodcovskej doložky mohlo byť rozhodnuté len o sporoch vzniknutých medzi zmluvnými stranami, t.j. len medzi veriteľom a dlžníkom, exekučný súd uviedol, že povinní boli v danej zmluve o pôžičke označení popri dlžníkovi ako zmluvné strany, a to ako spoludlžníci 2/ a 3/. Podľa § 533 Občianskeho zákonníka sa povinní pristúpením k záväzku stali dlžníkmi a zároveň zmluvnou stranou popri pôvodnom dlžníkovi (povinnej 1/). Keďže sa jednalo o solidárny záväzok, veriteľ (oprávnená) mala samostatnú pohľadávku proti každému spoludlžníkovi, nielen proti povinnej 1/. Zánikom povinnej 1/ preto povinnosť plniť povinným 2/ a 3/ nezanikla, naďalej boli spoludlžníkmi proti ktorým si veriteľ (oprávnená) mohol vymáhať splnenie záväzku v celom rozsahu. Zánikom dlžníka povinnej 1/ nedošlo preto k zániku dlhu, rovnako nezanikol žiadny z právnych úkonov ako zmluva o pôžičke, rozhodcovská doložka, či rozhodnutia, ktoré zakladali alebo potvrdzovali nároky oprávnenej.

6. Exekučný súd tiež konštatoval, že povinní vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedli žiadne nové skutočnosti, ktorými by sa Okresný súd Žiar nad Hronom alebo Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) ešte nezaoberal a právoplatne o nich nerozhodol. Ozrejmil, že o námietskach povinných týkajúcich sa právomoci rozhodcovského rozsudku, rozhodcovskej doložky, platnosti pristúpenia k záväzku dlžníka, vplyvu zániku hlavného dlžníka na existenciu záväzku povinných už rozhodol uznesením zo 4. februára 2022 č. k. 5Er/820/2009-329, ktorým zamietol všetky návrhy povinných na zastavenie exekúcie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 26.mája.2022 č. k. 43CoE/32/2022-352 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť 27. júna 2022.

7. Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Banskej Bystrici prvou výrokovou vetou uznesenia z 8. februára 2023 č. k. 41CoE/5/2023-406 odvolanie povinných 2/ a 3/ proti prvej výrokovej vete napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie odmietol. Druhou výrokovou vetou uznesenia odvolací súd

uznesenie súdu prvej inštancie v časti druhej výrokovej vety ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Odvolací súd preskúmal námietky, ktoré boli povinnými v odvolaní vznesené a stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že v súlade s § 21 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania môže uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy najneskôr pri prvom úkone vo veci samej, pričom povinní v rozhodcovskom konaní túto možnosť nevyužili. Povinní tiež nepodali žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c) Zákona o rozhodcovskom konaní, t.j. nevyužili žiadnu možnosť namietat' nedostatok právomoci rozhodcovského súdu a neplatnosť rozhodcovskej zmluvy v základnom konaní. Pokiaľ povinní uvedené námietky uplatnili až v predmetnom exekučnom konaní, odvolací súd uviedol, že exekučný súd už nebol oprávnený skúmať okolnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu, t.j. rozhodcovského rozsudku. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že nie je právne prípustné, aby nevyužitie žiadneho z oprávnení podľa Zákona o rozhodcovskom konaní vyplývajúceho z ustanovení § 21 ods. 2 a § 40 ods. 1 písm. c) Zákona o rozhodcovskom konaní bolo v exekučnom konaní nahrádzané tým, že by sa preskúmavala právomoc rozhodcovského súdu a platnosť rozhodcovskej doložky. Odvolací súd v tejto súvislosti poukázal i na závery vyslovené odvolacím súdom v skoršom rozhodnutí v tejto veci z 26. mája 2022 č. k. 43CoE/32/2022-352. Odvolací súd dodal, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú stránku exekučného titulu, pretože je viazaný rozhodnutím súdu v základnom konaní, to znamená, že rozhodnutie súdu v základnom konaní nemôže byť exekučným súdom posúdené ako rozporné so zákonom. V exekučnom konaní súd skúma len to, či došlo k zániku práva vyplývajúceho z exekučného titulu po jeho vydaní.

8. Pokiaľ povinní namietali, že v spise sa nenachádza rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom v tomto konaní, odvolací súd uviedol, že z obsahu spisu zistil, že v spise sa originál uvedeného rozhodcovského rozsudku nachádza založený v prílohovej obálke na č. 1. 4 spisu, pričom na prílohovej obálke je tento rozhodcovský rozsudok špecifikovaný ako „Rozhodcovský rozsudok RK-219/06/GR zo dňa 20.10.2006“. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval námietku povinných, že v spise sa nenachádza rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom v predmetnej veci a z tohto dôvodu súd prvej inštancie nemohol exekučný titul preskúmať, za nedôvodnú.

9. Čo sa týka námietky povinných, že zmluva uzatvorená medzi dlžníkom - povinnou 1/ a oprávnenou je neplatná, ako i námietky, že dohoda o pristúpení k záväzku v bode 5.7 zmluvy o pôžičke je neplatná, odvolací súd ozrejmil, že ide o námietky, ktoré spochybňovali vecnú stránku exekučného titulu, ktorú exekučný súd nebol oprávnený skúmať. Na dôkaz dodal, že dohoda o pristúpení k záväzku bola súčasťou zmluvy o revolvingovej pôžičke, z ktorej bolo zrejmé, že povinní 2/ a 3/ boli v nej označení ako spoludlžníci 1/ a 2/ popri hlavnom dlžníkovi povinnej 1/. Povinní 2/ a 3/ v článku 21., bod 21.9 zmluvy vyhlásili, že danú zmluvu uzatvorili podľa svojej slobodnej a vážnej vôle, nie pod nátlakom, v tiesni ani za inak nevýhodných podmienok. Na dôkaz súhlasu so všetkými ustanoveniami zmluvy zmluvu vlastnoručne podpísali a zároveň podpísali ako avalisti aj blankozmenku, ktorá uvedený záväzkovoprávny vzťah zabezpečovala. Odvolací súd preto dospel k záveru, že ani námietka povinných, že nebola dodržaná obligatórna písomná forma dohody o pristúpení k záväzku podľa § 533 Občianskeho zákonníka nebola dôvodná.

10. Vo vzťahu k námietke povinných, že zmluva, ako aj rozhodcovská doložka sa stali neplatnými v dôsledku zániku dlžníka, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že zánikom dlžníka - povinnej 1/ nedošlo k zániku dlhu, ale ani žiadneho právneho úkonu, vrátane zmluvy o revolvingovej pôžičke, rozhodcovskej doložky, či rozhodnutia, ktoré zakladali alebo potvrdzovali nároky oprávnenej. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplyvalo, že by zánik dlžníka vyvolal bez ďalšieho neplatnosť zmluvy, či zmenky, na základe ktorej mal byť dlh splnený a ani zrušenie rozhodnutia, pričom odvolací súd aj v tejto súvislosti poukázal na odôvodnenie svojho skoršieho rozhodnutia z 26. mája 2022 č. k. 43CoE/32/2022-352 vydaného v predmetnej exekučnej veci.

11. Odvolací súd sa stotožnil i so záverom súdu prvej inštancie, že povinní neuviedli žiadne nové skutočnosti, ktorými sa súd prvej inštancie alebo odvolací súd ešte nezaoberal a o ktorých nebolo právoplatne rozhodnuté. Nakoľko v danom prípade nebol naplnený ani jeden zo zákonných predpokladov na zastavenie exekúcie, čo i len v časti, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol.

12. Uznesenie odvolacieho súdu vo výroku II. potvrdzujúcim uznesenie súdu prvej inštancie v časti druhej výrokovej vety napadli povinní 2/ a 3/ (ďalej aj „dovolatelia“) dovolaním, ktoré bolo dané na poštovú prepravu 6. apríla 2023. Podanie dovolania povinní odôvodnili tým, že napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a) CSP) a zároveň od otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP). Súčasne namietli i existenciu väd zmätočnosti podľa § 420 CSP, konkrétne vadu podľa § 420 písm. a) CSP, a to že exekučný súd rozhodol o veci, ktorá nepatrila do jeho právomoci, ďalej vadu podľa § 420 písm. d) CSP, že v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo, alebo sa už v nej prv začalo konanie a rovnako vadu podľa § 420 písm. f) CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Povinní navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

13. K podanému dovolaniu nebolo podané zo strany oprávnenej písomné vyjadrenie.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario) najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu.

15. Podľa ustanovenia § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

16. Z ustanovenia § 429 ods. 2 CSP vyplýva, že povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

17. Podľa ustanovenia § 447 písm. e/ CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP.

18. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že nevyhnutnou procesnou podmienkou dovolacieho konania je povinné právne zastúpenie dovolateľa. Dovolať musí byť (s výnimkou prípadov, na ktoré sa vzťahuje ust. § 429 ods. 2 CSP) zastúpený advokátom počas celého dovolacieho konania, nielen pri podaní dovolania. Súčasne sa vyžaduje, aby dovolanie a iné podania dovolateľa boli spísané advokátom, teda osobou zapísanou v zozname advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou (zoznam je dostupný na internetovej stránke [www.sak.sk](http://www.sak.sk) < . ).

19. V posudzovanej veci dovolací súd nemá za preukázané, že by dovolanie bolo spísané a podpísané splnomocneným právnym zástupcom dovolateľov (advokátom), čím nebola splnená jedna zo zákonných podmienok dovolacieho konania, vymedzená v ustanovení § 429 ods. 1 CSP.

20. Právna úprava obsiahnutá v ust. § 429 ods. 1 CSP stanovuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, bez splnenia ktorej dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum (s výnimkou prípadov podľa ust. § 429 ods. 2 CSP, ako bolo vyššie uvedené). Procesná situácia, kedy dovolací súd prihliada na vady dovolania podľa ust. § 429 CSP a dovolateľa vedie k ich odstráneniu nastáva jedine v prípade, ak dovolateľ v rozpore s ust. § 393 ods. 1 CSP nebol v odvolacom konaní poučený (alebo bol poučený nedostatočne) o povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní.

21. V zmysle ustanovenia § 393 ods. 1 CSP je odvolací súd povinný vo svojom rozhodnutí poučiť strany o prípustnosti dovolania, lehote na podanie dovolania, o náležitostiach dovolania a povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní. V danej veci poučenie uznesenia odvolacieho súdu z 8. februára 2023 č. k. 41CoE/5/2023-406 (napadnutého dovolaním) obsahuje v súlade s ustanovením § 393 ods. 1 CSP poučenie o prípustnosti dovolania (§ 419 CSP), o lehote na podanie dovolania (§ 427 CSP), o náležitostiach dovolania (§ 428 CSP), ako aj o povinnosti zastúpenia dovolateľa v dovolacom konaní, vrátane povinnosti spísania dovolania a iných podaní dovolateľa advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Z tohto dôvodu nebol exekučný súd povinný vyzývať dovolateľov na odstránenie väd dovolania pred predložením súdneho spisu dovolaciemu súdu na rozhodnutie o podanom dovolaní.

22. Požiadavka povinného právneho zastúpenia sa vzťahuje už na fázu podania dovolania. Dovolatelia neboli pri podaní dovolania zastúpení advokátom a žiadnym spôsobom nepreukázali, že by ako fyzické osoby mali vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Dovolací súd na dôvažok poznamenáva, že žiadna plná moc na zastupovanie dovolateľov v dovolacom konaní nebola ani dodatočne do súdneho spisu založená. Z dikcie ustanovenia § 429 CSP vyplýva, že ak dovolanie nemá vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu, dovolateľ je povinný v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré dovolaním napáda (§ 427 ods. 1 CSP), podať dovolanie právne perfektné, teda spĺňajúce všetky zákonom požadované náležitosti v zmysle ust. § 428 a § 429 CSP, prípadne vady už podaného dovolania v tejto lehote odstrániť. Taktiež Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení z 13. septembra 2018 sp. zn. IV. ÚS 489/2018 vyslovil právny názor, že ak obligatórnou náležitosťou dovolania je podľa druhej vety § 429 ods. 1 CSP jeho spísanie advokátom, je potom logické, že nedostatok tejto podmienky možno odstrániť len v lehote na podanie dovolania, keďže ide o podmienku, ktorá musí byť splnená už pri jeho podaní. Dovolací súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že lehota na podanie dovolania povinnej 2/ aj povinnému 3/ uplynula 30. augusta 2022 (keďže 27. augusta 2022 bola sobota a 29. augusta 2022 pondelok bol štátny sviatok, posledný deň procesnej lehoty sa posunul na najbližší nasledujúci pracovný deň utorok 30. augusta 2022) s tým, že rovnako ako nedošlo v danej lehote v predložení plnej moci na zastupovanie dovolateľov v dovolacom konaní, nebolo do spisu doložené ani doplnenie dovolania, ktoré by bolo spísané advokátom a osvedčovalo by, že splnomocnený právny zástupca dovolateľov sa s obsahom pôvodne podaného dovolania stotožňuje a nadväzuje naň.

23. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd uzatvára, že dovolatelia nie sú v predmetnom dovolacom konaní zastúpení advokátom s dôrazom na skutočnosť, že ním neboli zastúpení ani vo fáze podania dovolania, ktoré ani nebolo spísané advokátom. Zároveň sa na nich nevzťahuje výnimka z povinného právneho zastúpenia v dovolacom konaní podľa ust. § 429 ods. 2 písm. a/ CSP (sami by boli fyzickými osobami s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa), pričom o tejto osobitnej podmienke odvolacieho konania boli riadne poučení v odvolacom konaní.

24. Vzhľadom na uvedené, keďže v posudzovanej veci splnenie podmienky povinného zastúpenia dovolateľov advokátom v zmysle ust. § 429 ods. 1 CSP preukázané nie je, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povinných 2/ a 3/ smerujúce proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odmietol podľa ust. § 447 písm. e/ CSP. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa dovolací súd nezaoberal prípustnosťou podaného dovolania.

25. V dovolacom konaní úspešnej oprávnenej vznikol voči povinným 2/ a 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu oprávnenej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, oprávnenej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

26. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.